

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 16P/36/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312204522
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Jančulová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5312204522.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a samosudkyňou Mgr. Alenou Jančulovou v občianskoprávnej veci navrhovateľky M. Č., rod. Š., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Štefan Strýček, advokát, F.Kráľa 2080, Čadca, proti odporcovi K. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. U. L. XXX, právne zastúpený JUDr. Antonom Kupšom, advokátom, Moyzesova 34, Čadca, za účasti maloletého K. Č., nar. XX.X.XXXX, bytom E. Č. XXX, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, o rozvod manželstva s prísl., takto

rozhodol:

Manželstvo účastníkov konania navrhovateľky M. Č., A. Š., nar. XX.X.XXXX a odporcu K. Č., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.X.XXXX vo E., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Obce E., vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom X, sa r o z v á d z a .

Maloletý K. Č., nar. XX.X.XXXX sa na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec K. Č., nar. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého K. Č., nar. XX.X.XXXX sumou 90,-€ a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom došlým súdu dňa 27.4.2012 sa navrhovateľka domáhala rozvodu manželstva s odporcom a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Podanie návrhu odôvodnila tým, že majú dlhodobé nezhody, ktoré vyúsťujú do hádok, fyzického ubližovania a ignorancie zo strany odporcu, čo vedie k vytváraniu k stresového prostredia. Odporca neustále mení zamestnanie. Má zlú pracovnú morálku. Zobral si rôzne úvery, za ktoré zobral tovar. Tento predal a získal hotovosť. Následne začali veritelia kontaktovať navrhovateľku. Keď táto konfrontovala odporcu, začal byť nervóznym, agresívnym, čo vyústilo aj do fyzických útokov voči navrhovateľke. Nemá voči nej žiadnu úctu. Ponižuje ju. Nútil ju, aby požičiavala peniaze vtedy, keď nemal peniaze na vrátenie dlhu veriteľom. Nezhody medzi nimi sú už počiatku manželstva. Správanie sa nezmenilo ani po narodení maloletého dieťaťa. Nezhody medzi nimi sú vážne a vzťahy medzi nimi sú trvalo rozvrátené. Ich manželstvo je len formálne a vzájomné spolužitie už nie je možné. Maloleté dieťa žiadala navrhovateľka zveriť do svojej osobnej starostlivosti s tým, že ona ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

Žiadala, aby súd zaviazal odporcu platiť na výživu maloletého sumou 120,-€ mesačne a sumou 60,-€ na tvorbu úspor. Náklady na maloletého vyčíslila za plienky 35,-€, za kaše, sušené mlieko 45,-€, za čaj 6,-€, drogériu 20,-€, vitamíny 5,-€. Ďalej uviedla, že má náklady na platbu hypotéky 96,-€, za elektrickú energiu 26,-€ a za benzín a dopravu k lekárnke a do poradne s maloletým 20,-€. Uviedla, že je zamestnaná ako pokladnička v V. C. Č.. V súčasnej dobe je na materskej dovolenke a jej materský príspevok je vo výške 350,-€ s tým, že od septembra 2012 bude poberať rodičovský príspevok vo výške 190,-€.

Odporca sa k podanému návrhu písomne vyjadril dňa 10.7.2012 (č.l. 107). Vo svojom vyjadrení uviedol, že s návrhom na rozvod manželstva súhlasí. Nesúhlasí však s dôvodmi, ktoré vo svojom návrhu uvádza navrhovateľka. Podľa tohto vyjadrenia dôvod rozpadu ich manželstva vidí v pochybení na strane ich oboch. Podľa jeho názoru rozvrat ich manželstva nebol spôsobený jednostranne len jeho zaviním. Súhlasí so zverením maloletého dieťaťa do starostlivosti a opatery navrhovateľke na čas po rozvode. S výživným vo výške 120,-€ a úsporami vo výške 60,-€ nesúhlasí. Navrhuje, aby výška výživného na maloleté dieťa bola stanovená v sume 30,-€ a čo sa týka šetrenia s tým absolútne nesúhlasí, pretože jeho mesačný príjem predstavuje sumu 393,-€ brutto.

K podanému návrhu sa dňa 28.6.2012 (č.l. 74) vyjadril aj kolízny opatrovník. Vo svojom vyjadrení uviedol, že matka s maloletým dieťaťom býva v rodičovskom dome u svojich rodičov, kde má svoju samostatnú izbu. Ostatné miestnosti sú spoločné. Dieťa je zdravé. Matka sa o dieťa vhodne stará. Jej príjem je materský príspevok v sume 330,-€, prídavky na dieťa 22,54 €. Od 26.3.2012 manželia žijú oddelene, spoločne nehospodária. Otec dieťaťa K. Č. žije v rodinnom dome u svojich rodičov, ktorého vlastníkom je jeho ujo a matka. Zdravotný stav odporcu je dobrý. Príjem uvádzal okolo 346,-€. Podľa vyjadrenia otca dňa 19.6.2012 zaslal matke na výživu maloletého 30,-€. Kolízny opatrovník nezistil žiadne nedostatky v starostlivosti o maloleté dieťa. V prípade rozvodu doporučuje, aby maloleté dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matky.

Z dokazovania vykonaného na pojednávaní dňa 15.8.2012, na pojednávaní dňa 20.2.2013 a to z výsluchu účastníkov a prečítanými a oboznámenými listinnými dôkazmi: obsahom spisu 16P/36/2012 - najmä podstatný obsah zápisnice č.l. 111 až 116, taktiež oboznámila správu SP pobočka Čadca č.l. 123, 124, 125, správu K. - G. č.l. 126, pracovný posudok na odporcu č.l. 127, správou firmy T. E..A..O., T., Č. č.l. 139, lustráciou Sociálnej poisťovne na otca č.l. 140, správou o zdravotnom stave otca č.l. 145, správou G. L. č.l. 148, lustráciou otca v Sociálnej poisťovni č.l. 150, 151, správou firmy L.-N., E..A..O., R. č.l. 158, 159, správou ÚPSVaR Čadca č.l. 160 a taktiež aj žiadosťou o ospravedlnenie č.l. 161, tiež aj obsahom spisu 4P/39/2012 - najmä rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 4P/39/2012-81 a rozsudkom KS Žilina č.k. 6CoP/114/2012-101 zo dňa 28.11.2012 súd zistil nasledujúci skutkový stav.

Účastníci uzatvorili manželstvo dňa XX.X.XXXX vo E.. Z tohto manželstva pochádza jedno maloleté dieťa a to K.U. Č., nar. 23.3.2012 (č.l. 5). Tieto skutočnosti ani neboli medzi účastníkmi sporné. Sporné medzi účastníkmi nebola ani tá skutočnosť, že vzťahy medzi nimi sú vážne narušené a rozvrátené a že ich manželstvo neplní žiadnu zo svojich funkcií. Tiež nebolo sporné ani to, že účastníci spolu nežijú a ani vzájomne nehospodária. Podľa vyjadrenia navrhovateľky hlavnou príčinou rozpadu vzťahov medzi nimi bola tá skutočnosť, že odporca nedokázal rodinu finančne zabezpečiť. Neustále menil zamestnania, bral si rôzne spotrebiteľské úvery. Keď veritelia od neho žiadali, aby svoje záväzky si plnil, nútil navrhovateľku, aby požičiavala peniaze. Stával sa voči nej násilný a agresívny a z tohto dôvodu aj sa vzťahy medzi nimi narušili. Odporca túto skutočnosť poprel. Vykonaným dokazovaním a to zo záznamov Sociálnej poisťovne (č.l. 31, 32, č.l. 150, 151) mal súd zistené, že tvrdenia navrhovateľky sú pravdivé. Za obdobie od 1.8.2010 do 17.1.2013 odporca vystriedal celkom dvanásť zamestnaní, pričom vždy sa jednalo o krátkodobé pracovné pomery len na dobu niekoľkých mesiacov či dní. Najdlhšie odporca pracoval u firmy T., E..A..O., T., Č. a to od 1.8.2010 do 22.6.2011. Podľa správy firmy T., E..A..O.. (č.l. 63) menovaný dňa 22.6.2011 požiadal o ukončenie trvalého pracovného pomeru z dôvodu zmeny zamestnania. Jeho výpoveď bola prijatá. Dňa 25.10.2011 bol na dohodu opätovne prijatý. Po necelých dvoch mesiacoch však bolo u neho zistené manko a sprenevera peňazí od zákazníkov na základe čoho bol s ním okamžite ku dňu 15.12.2011 ukončený pracovný pomer, pričom zostal firme dlžný čiastku 761,87 €. Zo správy firmy Y., E..A..O., Ž. (č.l. 64) vyplýva, že odporca bol u nich registrovaný ako záujemca o prácu, práca mu bola poskytnutá, avšak na výkon práce sa svojvoľne nedostavil. Pre ich spoločnosť neodpracoval ani jeden

deň a nemal ich z spoločnosti žiaden príjem. Zo správa firmy Y. F. D. A. (č.l. 71) vyplýva, že odporca pracoval v ich firme ako vodič taxi služby na dohodu o pracovnej činnosti od 9.1.2012. Pracoval u nich iba krátko, nakoľko neboli spokojní z jeho prácou a z toho dôvodu aj ukončili pracovný vzťah vzájomnou dohodou k 31.1.2012. Podľa správy firmy X. E. E., E..A..O., R. (č.l. 72) odporca pracoval v ich firme od 23.4.2012 do 12.6.2012. Pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe z dôvodu absencie a čistú mzdu za dobu počas ktorú u nich pracoval a to v 4 a 5 mesiaci mal celkom za tieto mesiace 514,34 €. Zo správy firmy L.-N., E..A..O.. (č.l. 157) súd zistil, že odporca pracoval v ich spoločnosti od 26.11.2012 do 3.1.2013 na pracovnú zmluvu. Pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe, nakoľko u menovaného evidovali absenciu. Za uvedené obdobie zarobil v čistom 40,11 € a 36,35 €. Podľa správy ÚPSVaR Čadca (č.l. 160) naposledy bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 19.11.2012 do 25.11.2012. Má ukončené základné vzdelanie.

Z uvedených listinných dôkazov mal súd preukázané, že tvrdenia navrhovateľky sú pravdivé. Odporca nemá riadne pracovné návyky. Nikde nevydrží dlhšiu dobu pracovať. Pracovné pomery boli s ním ukončené pre absenciu, taktiež aj v skúšobnej dobe, nakoľko s ním ako so zamestnancom nebol zamestnávateľ spokojný a tiež aj pre spreneveru finančných prostriedkov.

Pokiaľ ide o tvrdenia navrhovateľky, že odporca uzatváral rôzne zmluvy táto skutočnosť nebola v tomto konaní preukázaná. Z listinných dôkazov a to výpisu z účtu kreditnej karty firmy Cetelem (č.l. 96), zmluvy o pôžičke spoločnosti Quatro (č.l. 97), splátkového kalendára Consumer Finance Holding, a.s., Divízia Quatro, Kežmarok (č.l. 98), slovenské kreditné karty (č.l. 100) mal súd zistené, že všetky tieto zmluvy podpísala so spoločnosťami navrhovateľka M. Č..

Pokiaľ ide o tvrdenia, že v domácnosti mali nedostatok finančných prostriedkov. Museli si finančné prostriedky požičiavať. Túto skutočnosť mal súd preukázanú z výpovede svedkyne G. L. (č.l. 128), pričom svedkyňa uviedla, že osobne prišla za ňou navrhovateľka spoločne s matkou odporcu požičať peniaze na vyplatenie nejakých šekov. Tieto peniaze ona dala navrhovateľke s tým, že navrhovateľka s odporcom si mali od nej požičať raz sumu 700,-€ a druhý raz 400,-€. Túto sumu jej nevrátili, ale spláca jej ju matka odporcu.

Pokiaľ ide o navrhovateľku táto je v súčasnej dobe na rodičovskej dovolenke. Poberá rodičovský príspevok v sume 190,-€ a prídavky na maloletého K. v sume 22,54 €. Spoločne s maloletým dieťaťom býva v rodinnom dome u svojich rodičov. Náklady na maloleté dieťa tak ako ich matka v podanom návrhu vyčíslila odporca nespochybnil. Vyslovil súhlas s tým, aby bol maloletý na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľke, ale nesúhlasil s výškou výživného a úhradou úspor vzhľadom na jeho príjem.

Naposledy bolo výživné na maloletého K. určované rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 6CoP/114/2012-101 zo dňa 28.11.2012, kde K. Č. bol zaviazaný platiť na výživu maloletého sumou 90,-€ mesačne vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa počnúc dňom 1.5.2012. Súd vychádzal z pomerov účastníkov a z toho, že matka maloletého dieťaťa bude od septembra poberať rodičovský príspevok vo výške 190,-€ mesačne a žije s dieťaťom v dome svojich rodičov. Pokiaľ ide o otca maloletého dieťaťa krajský súd vychádzal v čase rozhodovania z toho, že odporca bol naposledy zamestnaný u živnostníka N. G., ako vodič nákladného motorového vozidla s dohodnutou mesačnou mzdou 393,-€ brutto. Krajský súd vo svojom rozsudku konštatoval, že aj napriek tomu, že odporca často menil zamestnania nedosahoval vyšší mesačný príjem ako 345,-€ mesačne. Aj keď často menil zamestnania nevzdal sa výhodnejšieho zárobku. Taktiež nebolo preukázané, že otec vlastní hnutelný či nehnuteľný majetok väčšieho rozsahu a odvolací súd s prihliadnutím na majetkové pomery otca, odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a jeho vek ustálil výšku výživného na sumu 90,-€ mesačne. V závere poznamenal, že v budúcnosti možno očakávať reálne zvyšovanie potrieb maloletého dieťaťa, napríklad v súvislosti s nástupom do materskej školy, do základnej školy, čo môže znamenať za splnenia ďalších predpokladov zmenu rozhodnutia o výživnom na toto dieťa.

Na pojednávaní dňa 20.2.2013 súd zisťoval, či na strane matky maloletého a otca dieťaťa od posledného rozhodnutia súdu o výživnom, t.j. odo dňa 28.11.2012 došlo k závažnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala, aby bolo výživné na maloleté dieťa zvyšované, napríklad či nedošlo k závažnému zhoršeniu zdravotného stavu u maloletého dieťaťa, prípadne inej skutočnosti, ktorá by odôvodňovala zmenu pomerov na strane účastníkov.

Z vykonaného dokazovania však súd nezistil, že by k nejakej závažnej zmene pomerov na strane účastníkov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného došlo.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods.1, 2, 3 Zákona o rodine

(1) Súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

(2) Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

(3) Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods.1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi sú vážne narušené a rozvrátené. Ich manželstvo už neplní žiadnu zo svojich funkcií. Účastníci spoločne spolu nežijú, nepomáhajú si, ani sa spoločne nestarajú o maloleté dieťa a ani nevytvárajú zdravé rodinné prostredie.

Hlavnú príčinu rozvratu manželstva súd videl vo vzájomnom citovom odcudzení sa účastníkov, ktorého príčinou bola tá skutočnosť, že odporca nedokázal svoju rodinu finančne zabezpečiť, neustále menil zamestnania. Rodina sa dostala do finančnej tiesne, čo riešili rôznymi pôžičkami, ktoré neboli schopní splácať, čo následne viedlo k vzájomným obviňovaniam sa a hádkam a následne až k úplnému rozpadu rodiny. Vzťahy medzi účastníkmi sú vážne narušené a rozvrátené a ani jeden z nich už nemá záujem manželské spolužitie obnoviť, preto aj súd návrhu navrhovateľky vyhovel a manželstvo účastníkov rozviedol.

Rozvod manželstva nebude na škodu ani maloletého dieťaťa a to vzhľadom na tú skutočnosť, že vlastne od jeho narodenia mu výlučnú starostlivosť zabezpečuje len navrhovateľka. Táto s maloletým dieťaťom už dlhšiu dobu žije v domácnosti u svojich rodičov oddelene od odporcu a tento žiadny záujem o maloleté dieťa neprejavuje.

Podľa § 24 ods.1, 4 Zákona o rodine

(1) V rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného..

(4) Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

Podľa § 25 ods.1, 2 Zákona o rodine

(1) Rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

(2) Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa ods.1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia súd vzhľadom k tomu, že z tohto manželstva pochádza aj maloleté dieťa upravoval práva a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode. Čo sa týka zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matke navrhovateľka žiadala, aby maloleté dieťa bolo zverené do jej osobnej starostlivosti. Otec maloletého dieťaťa s týmto vyslovil súhlas a taktiež aj kolízny opatrovník vo svojej správe uviedol, že matka zabezpečuje maloletemu riadnu starostlivosť a je vhodnou osobou, ktorej má byť dieťa zverené do osobnej starostlivosti, preto súd návrhu navrhovateľky vyhovel a maloletého zveril do jej osobnej starostlivosti na čas po rozvode s tým, že ona bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

Čo sa týka úpravy styku otca s maloletým dieťaťom s poukazom na ustanovenie § 25 ods.2, posledná časť vety rodičia žiadali, aby styk s maloletým dieťaťom súd neupravoval a preto ani týmto rozsudkom tento styk upravený nebol.

Podľa § 62 ods.1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine

(1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods.3 Zákona o rodine ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnenej potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Pokiaľ ide o výživné na maloletého K. s poukazom na ustanovenie § 78 súd skúmal k akej zmene pomerov na strane účastníkov došlo od posledného rozhodovania súdu. Z obsahu spisu 4P/39/2012 a to najmä z rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 6CoP/114/2012 zo dňa 28.11.2012 mal súd zistené, že otec bol zaviazaný platiť na výživu maloletého K. mesačne sumou 90,-€ počnúc dňom 1.5.2012 k rukám matky maloletého dieťaťa. V čase od tohto rozhodnutia na strane účastníkov a ani na strane maloletého dieťaťa k žiadnej podstatnej zmene pomerov nedošlo a preto ani nebolo možné, aby súd toto rozhodnutie o výživnom zmenil.

Pri stanovení výšky výživného súd vychádzal jednak z rozsudku Krajského súdu Žilina, tak ako je uvedené vyššie, taktiež aj z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a možností, schopností a majetkových pomerov povinného rodiča. Táto suma - teda 90,-€ na výživu maloletého dieťaťa podľa názoru súdu pokrýva odôvodnené potreby maloletého a túto sumu vzhľadom na majetkové pomery, zdravotný stav, ukončené vzdelanie podľa názoru súdu môžu aj odporca platiť. Navrhovateľka sa v podanom návrhu domáhala výživného na maloleté dieťa v sume 120,-€ a taktiež žiadala, aby otec prispieval na tvorbu jeho úspor sumou 60,-€ mesačne. Nad rozsah sumy 90,-€ súd návrh matky zamietol a to vzhľadom k tomu, že nie je v možnostiach a schopnostiach odporcu, ktorý má len ukončené základné vzdelanie, nevlastní žiaden hnutel'ný a nehnuteľný majetok, aby na výživu maloletého dieťaťa prispieval viac. Čo sa týka návrhu matky, aby otcovi bola uložená povinnosť prispievať aj na tvorbu úspor maloletého dieťaťa, súd nemal preukázané, že by majetkové pomery otca mu dovoľovali, aby na tvorbu úspor maloletého prispieval, preto aj v tejto časti bol návrh zamietnutý.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 144 O.s.p., na základe ktorého ustanovenia účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod, alebo neplatnosť manželstvo, alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

Navrhovateľka bola v konaní oslobodená od súdnych poplatkov. Právny zástupca navrhovateľky a ani odporca si náhradu trov konania neuplatnili, preto súd s poukazom na ustanovenie § 144 prvá veta O.s.p. rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní treba okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3 , t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie v zmysle osobitného predpisu.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 26 ods.1 Zákona o rodine).